

at Folketingets Afgørelse blev truffet med absolut Majoritet, 75 Stemmer; det er forkert, som man saa i Aviserne, at paa den anden Side var der 70 Stemmer, der var efter min Udregning kun 68, saa der var et Flertal af 7 Medlemmer i Folketinget, idet der var 3 Konservative, der ikke stemte. Der foreligger altsaa her en principiel Afgørelse, som jeg synes, det maatte være deres Sag, hvis Opgave det er at føre Loven igennem, at tage Hensyn til. Der er forløbet omtrent 3 Uger fra den berømte Afstemning og til Dato, men denne Tid er ikke blevet benyttet til en økonomisk Revision paa Grundlag af det Princip, som Folketinget har fastslaaet.

Nu har imidlertid de konservative Udvalgsmedlemmer stillet nogle Ændringsforslag, der respekterer den Afgørelse. Folketinget har truffet, og bygger paa den. Paragraffen om de nuværende Rentenyderes Urørlighed faar Lov til at staa. Disse Ændringsforslag vil muliggøre Lovforslagets Oversendelse til Landstinget, og jeg, som ønsker en Revision af den gældende Invalide-lov indenfor Rammer, som jeg anser for baade lovlige og forsvarlige, ønsker, at Lovforslaget oversendes til Landstinget, hvor det forhaabentlig kan faa den grundige Overvejelse, som det fortjener. Bliver der ikke Tid til det i denne Samling, er der jo en kommende Samling, som rykker nærmere og nærmere og ikke er saa langt borte, og om dette Lovforslag ikke blev gennemført i denne Samling, var det dog vist egentlig ingen Ulykke. Vi maa hellere faa en Lov, der er forsvarlig, en Lov, som kan holde, selv om den først skulde komme i næste Samling.

Jeg kan derfor tiltræde de Konservatives Ændringsforslag, og naar disse Ændringsforslag er vedtaget, er det mit Haab, at Landstinget vil give Loven en Affattelse, som fuldt ud respekterer ikke blot de nuværende Rentenyderes, men ogsaa de nuværende Invaliders Ret, selv om de endnu ikke er blevet Rentenydere, og derved muliggøre, at der i Fremtiden en Gang kan samles et Flertal i Folketinget for en Revision af Loven.

Formanden: Det ærede Medlem gjorde gældende, at ved Afstemningen om denne Sag ved anden Behandling blev der opgivet 75 Stemmer for og 70 Stemmer imod, medens i Virkeligheden kun 68 stemte imod. Maa jeg dertil sige, at der blev ikke foretaget Navneopraab, men Sekretærerne opgav Tallene 75 og 70, og der foreligger ikke noget Bevis for, at disse Tal ikke er rigtige.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Ruhbow): Som den ærede Ordfører Hr. Johannes Lou allerede har udtalt, bringer de af det konservative Mindretal stillede Ændringsforslag formel Mening i dette Lovforslag, som paa Grund af det Munch-Møller'ske Ændringsforslag blev vedtaget i meningsløs Form ved anden Behandling. Som Forholdene ligger, finder jeg det rimeligt, at det blev det konservative Mindretal i Udvalget, der stillede de Ændringsforslag, som bringer Lovforslaget formelt i Orden. Som Besparelse betyder disse Forslag intet, men der er Grund til at vente, at en Bearbejdelse i Landstinget vil give gode Resultater, og jeg skal derfor ikke modsætte mig de stillede Ændringsforslag.

Til det ærede Medlem Hr. P. Munch vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem har en endog ualmindelig Evne til at ryste Ændringsforslag ud af Ærmet; der er blot det uheldige ved disse Ændringsforslag, at de stadig koster flere og flere Penge for Staten. Her til tredje Behandling har det ærede Medlem stillet nye Ændringsforslag, og et af dem gaar ud paa, at vi nu ogsaa skal give Invalideforsørgelse til Personer, der ikke er Invaliditer i Lovens Forstand. Det ærede Medlem foreslaar endog en Graduering i denne Forsørgelse til Ikke-Invaliditer. Jeg behøver neppe at opholde mig længe ved denne enorme Udvidelse af Invalideforsikringen, som vilde koste Penge og atter Penge for Staten og Kommunerne.

Man har i Anledning af det ærede Medlems Optræden ved anden Behandling sammenlignet det ærede Medlem med en Art Mefistofeles, der ved sine diaboliske Kunster forførte et lovkyndigt Medlem af det konservative Folkeparti. Det forekommer mig imidlertid, at denne Sammenligning halter stærkt. Litteraturens Mefistofeles karakteriseres ofte ved tre Hovedegenskaber: for det første havde han naturligvis en diabolisk Forføreriskhed, dernæst var han morsom, og for det tredje havde han den Egenskab, at han altid kom godt fra sine Eksperimenter, han kom aldrig selv i Klemme. Se, alt dette passer jo slet ikke paa det ærede Medlem Hr. P. Munch. Der er jo neppe nogen, der anser det ærede Medlem for at være særlig diabolisk, ingen vil beskyldte det ærede Medlem for at være særlig morsom, og det kan paa ingen Maade siges, at det ærede Medlem ikke kom i Klemme ved sit Førerskab ved anden Behandling af Lovforslaget. Hverken formelt eller reelt slap det ærede Medlem eller den Gruppe, han er Fører for, godt fra de radi-